

Poština plačana v gotovini!

Odmev iz Afrike

December 1937

Odmev iz Afrike. Katoliški misijonski list v podporo afriških misijonov in oprostitev zamorskih sužnjev. Blagoslovljen po štirih zadnjih papežih. Izdaja ga Družba sv. Petra Klaverja. Izide prvega vsakega meseca.

»Odmev iz Afrike« stane letno 10 Din, 5 lir, 2.50 šil., 60 am. cts. Vsako leto ima prilogo »Klaverjev misijonski koledar«. S prilogo stane 15 Din, 7 lir, 3.10 šil.

Blagovolite naslavljati na: Družba sv. Petra Klaverja, Ljubljana, Metelkova ulica 1. (Ček. šte. 10.887.)

Za Julijsko Benečijo: Rim (123), Via dell'Olmata 16.

Za Avstrijo: Salzburg, »Claverianum«.

Za Ameriko: St. Louis, Mo., West Pine Blvd. 3624, U. S. A.

Dragoceno darilo našim naročnikom.

Po namenu dobrotnikov Družbe sv. Petra Klaverja in naročnikov »Odmeva iz Afrike« opravijo afriški škofje in misijonarji **letno 500 svetih maš.**

Letna naročnina »Odmeva« znaša . Din 10.—.

Dosmrtna naročnina znaša . . . . Din 300.—.

Skrivnostna Sveta noč

Božična igra za odrasle. — Cena 7 din.

Nezadovoljni Jezušček

Božična igra za otroke. — Cena 4 din.

Naslov glej zgoraj.

Tudi misijonski poklic.

Družba sv. Petra Klaverja sprejema v verski zavod »Pomožnih misijonark za Afriko« gospodične z višjo šolsko izobrazbo in znanjem več jezikov; pa tudi pridne mladenke z navadno šolo se sprejemajo. Zahteva se trdno zdravje, ljubezen do misijonov in poklic za redovno življenje. — Prošnje za sprejem je treba poslati vrhovni voditeljici Družbe. Za natančnejša pojasnila o tem se obrnite na Družbo sv. Petra Klaverja, Ljubljana, Metelkova ul. 1.

Priporočila: Presvetemu Srcu Jezusovemu in Marijinemu, sv. Jožefu, služabnici božji Mariji Tereziji Ledóchowski: F. M., Šikolje, za ljubo zdravje; N. N., Vodice, v važni zadevi.

Zahvale. Presvetemu Srcu Jezusovemu in Marijinemu, sv. Antonu, sv. Mali Tereziji: F. G. za prejeto milost; Š. A., Celje, za uslišano prošnjo; J. F., Col, za prejete milosti na duši in na telesu.

Spomin na umrle.

† Julijana Kocjančič, Trzin. — Milica Fras, Maribor. — Josefina Hiti, Dob pri Domžalah. — Jurij Stimec, Crensovci. — Franc Ivanek, Gor. Radgona. — Jožefa Dobrinšek, Braslovče. — Katarina Bole, Črmošnjice. — Ana Kirbiš, Ptuj. — Uršula Belec, Škrjančevo. — Minka Svetlin, Stara Loka. — Elizabeta Smolnikar, Kamnik.

Usmiljeni Jezus, daj jim večni mir!

str

Mir in
božji blagoslov
za svete
božične praznike!

Le Bogu se imamo zahvaliti,

da nam je dal toliko blagoslova pri našem delu v preteklem letu. Bilo je 2166 slovesnih sv. krstov, 1877 pa v smrtni nevarnosti. Spovedancev je bilo 30.889, sv. obhajil 207.854. Nad 2000 katehumenov čaka na sv. krst, ki bo ob prvem prihodnjem prazniku. Ti lepi uspehi med ljudstvom, ki je bilo dosedaj zelo versko nedostopno, so našim misijonarjem v spodbudo pri njihovem delu v tem nezdravem podnebj.

Pa res ni lahko delo cele tri mesece poučevati 400 do 500 odraslih in jih pripravljati na sv. krst. Ker so pa slovesni krsti trikrat na leto, morajo misijonarji prav za prav vedno biti vpreženi na ta način; zraven tega morajo pa še za druge kristjane skrbeti. Že slovesen krst sam zahteva truda. Seveda prinesejo taki dnevi misijonarjem toliko duhovne tolažbe, da pozabijo pri tem na ves trud, kot pozabi kmet jeseni na ves trud, ki ga je imel poleti, ko sedaj žanje in spravlja žito v žitnice.

Ti kratki podatki naj Vam dajo slutiti, koliko dobrega smo storili, ker ste nas Vi tako blagodušno podpirali. Božji Zveličar naj vsem dobrotnikom stotero povrne. Vsak dobrotnik je v nekem oziru misijonar, čeprav ni zunaj na fronti, ker tudi misijonar bi v tej duhovni vojski ne zmoget mnogo brez municije, ki mu prihaja od zunaj. Brez Vaše podpore bi mnogo duš nikdar ne prišlo do spoznanja božjega, tako so pa sedaj otroci božji.

Škof Morin, apost. vikar v Navrongo.

Cerkvena zgodovina v narečju Linyanja.

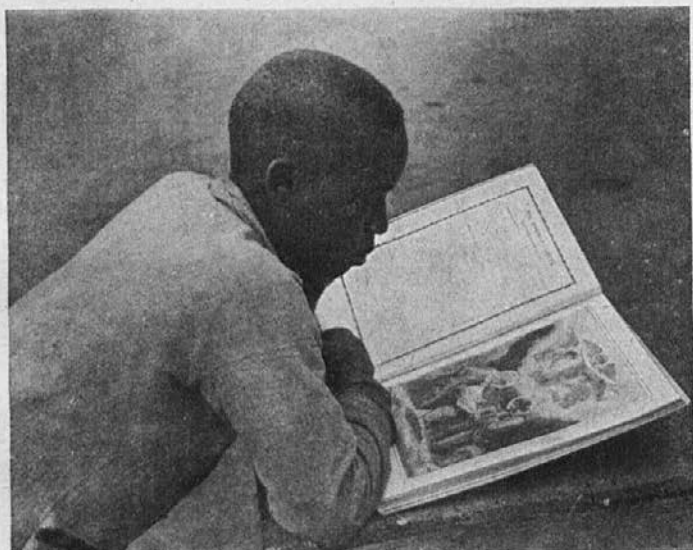
Vsi veste, kako se Klaverjeva družba trudi, da bi natisnila čim več verskih knjig za afriške misijone. Tako se ji je posrečilo, da je nedavno dala natisniti Cerkveno zgodovino v narečju Linyanja za vikarijat Nyassa v Osrednji Afriki. Kako je to delo velike važnosti, priča pismo apostolskega vikarja škofa Julijena (iz misijonske družbe Belih očetov).

»Vendarle so dospeli zaboji z »Mbiri Ya Eklezia Katolika« (Zgodovina sv. katoliške Cerkve).

Že več let se je kazala potreba po cerkveni zgodovini v domačem jeziku. Ta vrzel je sedaj izpolnjena, za kar gre hvala Vam in Vašim blagim dobrotnikom. Sprejmite za to našo najponižnejšo zahvalo. Ta mala knjižica bo napravila mnogo dobrega, bodisi v deželi Nyassa ali pa v severni Rodeziji, kjer verske sekte rastejo kakor gobe po dežju in si prizadevajo na vse mogoče načine, kako bi prepričale zamorce, da je vsaka druga cerkev prava in Kristusova, samo katoliška da ni. Skrajni čas je bil, da je izšla knjižica, ki naj z lučjo posveti v to vprašanje. Knjižica »Mbiri Ya Eklezia Katolika« je sedaj že v prometu in jo bere najmanj 1000 ljudi, ki jo tudi drugim posojujejo. Vse izvode smo že prodali; celo protestantski učitelji si jo izposodijo od naših ljudi in jo bero. — »Delo afriškega tiska« je res ustanova, ki deluje apostolsko, ker nam pomaga, da ljudje pridejo do spoznanja resnice in s tem v stajo črede Kristusove. Bog Vam bo to delo bogato poplačal; pa tudi mi bomo veliko molili za Vas.

Ker oblastva žele, da se zamorci uče in izobrazijo, pa tudi zamorci sami so pouka željni, zato vedno bolj poprašujejo po dobrih knjigah, zlasti ker protestanti zelo vsiljivo ponujajo svoje knjige. Naj bi Družba sv. Petra Klaverja, ako mogoče, svoje delo na tem polju še podvojila in naj bi njena ustanova dobila še novih podpornih članov. Z darilom 15 din letno postaneš član »Zveze afriškega tiska« in pomagaš, da se v misijonih doseže mnogo dobrega.

Zatopljen v božično skrivnost.

Še se bo množilo število kristjanov.

Klaverjeva družba je poslala v Gabun (Zahodna Afrika) novih tiskanih katekizmov. P. Coignard iz kongregacije Sv. Duha piše ves vesel:

Prejeli smo katekizme v narečju Séhira, ki jih je Vaša Družba izdala in natisnila. Prav božja Previdnost je to storila po Vas, ker prva izdaja je bila popolnoma pošla. Pristrčna hvala Vam za to. Mnogo truda Vas je stalo; zato je pa tudi besedilo popolno, smisel razumljiv, slika jasna. Nič ne dvomim, da se bo število kristjanov znatno pomnožilo, kakor hitro bo katekizem prišel v roke naših katehistov, katehumenov ali poganov. In to bo največ Vaša zasluga.

Lepa verska prireditiv.

Prvi evharistični kongres v Kilema (Vzh. Afrika).

Poroča sestra M. Lidvina, iz kongregacije Dragocene Krvi.

Nikdar nam ne bo šel iz spomina prvi evharistični kongres vikarijata Kilimandžaro. Povod k tej lepi prireditvi je dal spomin na prvega škofa tega vikarijata, ki živi sedaj samotno na neki misijonski postaji in deluje z molitvijo in

žrtvami za širjenje sv. vere. Lahko bi ga imenovala škofa-mučenika, ker trpljenje je bilo od nekdanj njegov delež. Vikarijat je bil ustanovljen šele tri leta pred njim. Takrat je pa izbruhnila svetovna vojna, ki je tu v misijonskih krajih napravila ogromno škodo. Škofa in mnogo misijonarjev so odpeljali v vojno ujetništvo, da so morali pretrpeti silno trpljenje. Preč. škof je bil po naravi bolehen, pa so ga

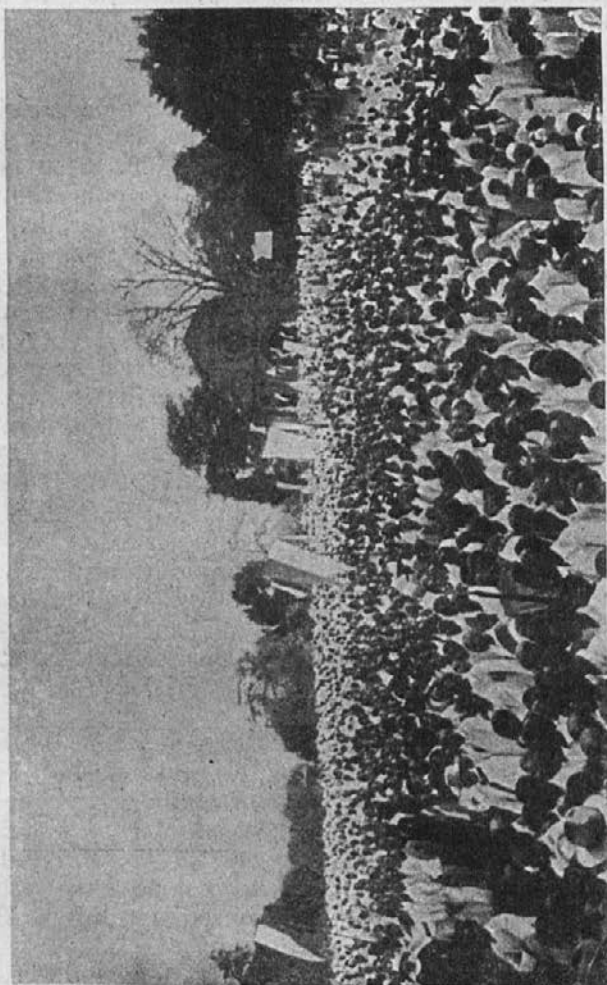

Po sv. blagoslovu: zastopnik sv. očeta in apostolski vikar.

vseeno neusmiljeno odgnali proč od njegovih ljudi, ki jih je s tem pustil v veliki dušni bedi. Potrpežljivo in vdano je prenašal težave ujetništva in je svoje trpljenje daroval v dušni blagor svoje zapuščene črede, sam sebi pa si je pridobil obilno zaslužnje.

Toda pustimo žalostne spomine! Saj sem se namenila, da poročam o veselem dogodku, ki je evharistični kongres. To slavje naj bi bilo znak hvaležnosti in vdanosti našemu najvišjemu Kralju, ki se skriva pod evharističnimi podobami. Hvala Mu za vse milosti, ki jih je v 25 letih bogato razlil na vikarijat in vse ljudstvo v Kilimandžaro. Že mesece poprej je bilo rečeno vsem kristjanom po stranskih

postajah, naj mnogo molijo, da bi se versko slavlje lepo posrečilo. Zadnji tedni pa so bili tedni neprestanega dela za mizarje in za sestre, ki so imele mnogo šivanja, da so

Množica ljudstva po sveti maši na prostem.

za slovesne dni vse pripravile. Ne le podnevi, tudi ponoči je bilo treba delati. Pred šolo na prostem smo postavili oltar, da bi velike množice udeležencev mogle biti navzoče pri daritvi sv. maše in videti potek slovesnosti.

Prečastiti škofje iz sosednjih vikarijatov so bili povabljeni in so res tudi prišli v Kilemo. Cel teden in še prvi dan kongresa je bilo nebo prevlečeno s temnimi oblaki; drugi dan, 14. avgusta, pa je prodrlo sonce, ki je potem 15. in 16. avgusta sijalo s pravo tropično lepoto in močjo.

Dne 13. avgusta ob 4 popoldne se je pričela slovesnost z blagoslovom. Ob tej priliki je bila blagoslovljena tudi jubilejna zastava. Na zastavi je uvezena slika, ki predstavlja Kilimandžaro na modrem ozadju z belo zvezdo, na sredi pa svetel križ, znamenje odrešenja. To naj bi klicalo v spomin, da je s križa došla sreča vsemu svetu in tudi deželi Kilimandžaro. Bela zvezda pa naj bi pomenila božjo Mater, ki je pred 46 leti na dan 15. avgusta pripeljala prvega misijonarja v te kraje. Na Veliki Šmaren se je opravila prva sv. maša v Kilemi v nekem votlem drevesu. Mati božja je bila pokroviteljica vsega misijonskega dela tudi pozneje, tako da je z njeno pomočjo sv. vera kmalu pognala korenine med našim rodом Wachaga. Zato je bilo le primerno, da smo se izkazali hvaležne Kristusu Kralju in njegovi nebeški Materi s tem, da smo priredili evharistični kongres.

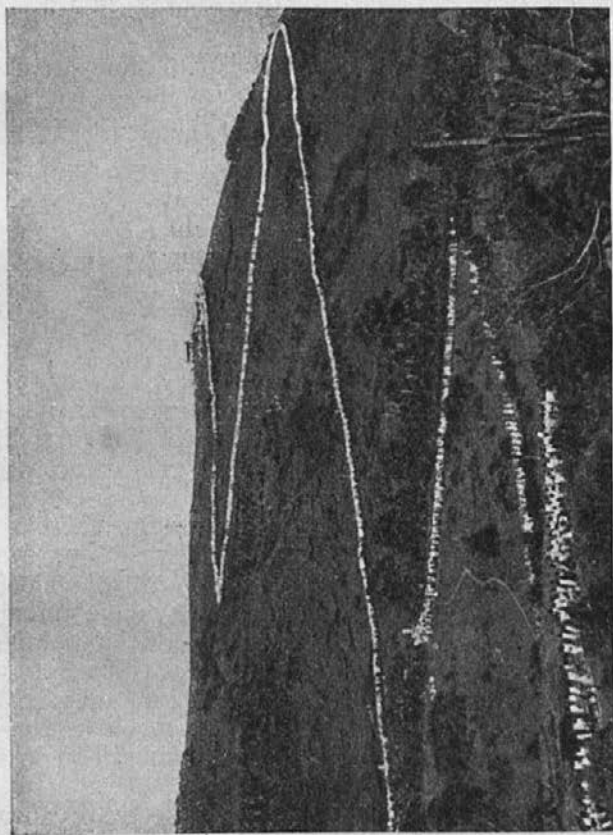
Dne 14. avgusta zjutraj je bila slovesna služba božja, ki jo je opravil naš apostol. vikar škof Byrne. Potem se je izpostavilo sv. Rešnje Telo v javno čiščenje do 16. avgusta, ko je procesija minila. Ponoči so molili možje, podnevi ženske, otroci in mladina, da so se kar kosali med seboj, kako bi čim lepše počastili evharističnega Kralja. Tudi drugi dan so razni škofje imeli slovesne službe božje. Sv. obhajilo se je delilo po stanovih. Pristopilo je 15 tisoč ljudi.

V nedeljo 16. avgusta je bil višek slovesnosti. Dospel je namestnik sv. očeta, apostol. delegat nadškof Nibert. Med sv. mašo je bila cerkev natlačeno polna pobožnih kristjanov; bilo jih je okrog 12 tisoč. Vsi so se izredno lepo vedli. Tudi mnogo Evropecev je prišlo. Marsikdo, ki je bil cerkvenemu življenju že skoro popolnoma odtujen, je skesano trkal na svoja prsa in po notranje doživljal svojo krščansko mladost.

Po sv. maši so se verniki zbrali v procesijo, da sprejmo Zveličarja na Križno goro, kjer so bili prejšnje leto postavili velik križ. Ob vznožju tega križa so za ta dan postavili velik oltar. Tu je apostol. delegat podelil zbranim sv. blagoslov. Upamo, da se bo blagoslov razlil nad vse: kristjane, protestante in pogane, ki stanujejo po gozdovih in Boga še ne poznajo.

Čeprav je bilo nad 12.000 ljudi pri procesiji, se je vendar vsa slovesnost izvršila v najlepšem redu. Ko so zadnji šli izpred misijonske hiše proti Križnemu griču, so prvi že na drugi strani griča šli navzdol. Vse je pelo in

Procesija se vije preko hriba Sv. Križa. (Vidi se samo tretjina procesije; bela črta pomeni procesijo.)

molilo v čast skriteму Bogu, ki se poniža toliko, da s svojimi otroki, naj si bodo beli ali črni, v procesiji gre preko polj in travnikov. Ob 2 so dospeli zadnji zopet pred šolo, kjer je bil zadnji blagoslov in s tem konec kongresa.

Preden so se ljudje razšli, je papežev legat spregovoril še enkrat in spomnil ljudi na trud in delo domačega škofa in njegovih tovarišev prvih misijonarjev v Kili-

mandžaro. Koliko dela je bilo treba, da je nastala farna občina vnetih kristjanov, ki je danes tako lepo manifestirala pred obličjem evharističnega Boga. Pogumno in neustrašeno so očetje Sv. Duha ledino orali na teh trdih afriških tleh; zato je pa zrno vzkalilo in pognalo korenine. Danes se tu razvija versko življenje in donaša sadove, ki jih mlajša generacija žanje in uživa sadove svojih prednikov.

Tudi mi rečemo: Naj bi evharistični kongres zbudil novih poklicev za duhovnike - domačine in sestre - domačinke, ki bodo jamčili za nadaljnji procvit verskega življenja v teh goratih krajih Afrike.

Prve duhovne vaje naših Marijinih hčerá.

Poroča sestra Odilia, Sv. Križ v Basutolandiji.

Najlepši in najvišji praznik Marijinih otrok je pač nad vse ljubeznivi dan Marijinega brezmadežnega spočetja. S svojo krasoto prekaša vse druge. Zato naj bi se pa naše Marijine hčerke s tridnevnimi duhovnimi vajami lepo pripravile na ta praznik.

Skoro polnoštevilno so se zbrale Marijine hčere v misijonu iz bližnje in daljne okolice. Bilo je v petek zvečer 4. decembra 1936. Vsaka je prišla z odejo ali plevnico, ali pa vsaj z zavojem grobega papirja, da bo spala na njem. V kositrni posodi so prinesle svojo narodno jed: koruzo. Prečastiti misijonar sosednje postaje je bil vodja duhovnih vaj. Znal je pritegniti vseh 71 v duhovno delo. Samostanska molčečnost je zavladala med sicer zelo živahno mladino. Tudi če je bilo potrebno kaj vprašati, se je zgodilo le šepetaje.

5¹/₄ zjutraj. Misijonski zvonec kliče sestre k novemu delu. Klic velja tudi Marijinim otrokom. V pol ure so že vse v cerkvi pri skupni jutranji molitvi in angelskem pozdravu. Tudi pobožno pesem zapojejo. Potem je rožni venec in litanije, molitev k sv. Jožefu, pesem k presv. Srcu Jezusovemu. Potem je tiho premišljevanje o snočnjem govoru do začetka sv. maše. Sv. maša ob 6¹/₄, med sv. mašo skupno sv. obhajilo. Potem zahvala. Potem zajtrk in nekaj prostega časa. Ob 8 zopet kliče zvonec k prvemu govoru, ki traja eno uro. Potem je glasna molitev križevega pota. Potem prosto do 11. Od 11 do 12 drugi govor. Opoldanski

odmor. 1½ še en rožni venec in litanije z blagoslovom. Od 2 do 3 tretji govor. Ob 4½ tretji rožni venec. Od 5 do 6 četrti govor. Ob 6 blagoslov pred izpostavljenim Najsvetejšim. Nato skupna večerna molitev, potem borna večerja in spat.

Boš mislil, da so kar v trenutku pospale po tako obilnem podnevnem delu; toda ne. Dve izmed naših sester, ki sta zaradi opravka morali biti dolgo pokonci, sta prišli

Črne Marijine hčerke.

ob 11 mimo barake in videli, da je v baraki še luč. Šli sta noter, in kaj sta videli? Nekaj deklic je klečalo kar na tleh in ob luči brleče sveče zapisovalo vsebino govorov, ker podnevi za to ni bilo časa...

Tako so minuli prelepi dnevi duhovnih vaj. Nastopilo je jutro praznika Brezmadežne. V srcih svečanostno razpoloženje, v očeh žar duhovnega veselja! Kako tudi ne! Videl si same v belo oblečene device s svetinjami na prsih in s pajčolani, ki so bili pritrjeni z modrimi trakovi... Sv. opravilo se je pričelo. Po darovanju so vse naglas molile družbeno posvečenje Mariji. Po sv. maši pa so glasno in navdušeno zapele družbeno himno:

Pred tabo na kolenih zbrane
dekleta tebi srčno vdane...

Potem so nesla dekleta v slovesni procesiji kip Brezmadežne preko polj do mesta, kjer je bil sredi polja postavljen oltar. Najprej je šla družbena zastava, ki je bila pred nekaj dnevi dospela iz Kanade od tamkajšnjih Marijinih hčerá kot darilo sosestram v daljni Bazutolandiji. Za družbenicami so se uvrstili drugi ljudje, glasno moleč sv. rožni venec. Marijin kip so postavile na oltar in nato so vsi pokleknili. Glasno se je dvignila proti nebu Marijina pesem:

Marija, ne pozabi me,
jaz nikdar ne pozabim Te.

Naposled so obiskali Marijini otroci še Jezusa in svojo nebeško Mater v naši hišni kapelici. Napolnili so kapelico do zadnjega kotička. Tu jih je voditelj duhovnih vaj še zadnjikrat nagovoril, rekoč: »Ljubi Marijini otroci, tu ste se zbrali v sestrski kapelici in tu naj vam izdam neko skrivnost. Med duhovnimi vajami sem molil in žrtvoval svoj trud zlasti v ta namen, da bi Bog obudil v srcu marsikatere izmed vas poklic za redovni stan. In kaj sem dosegel? Osemnajst izmed vas jih je brez pridržka obljubilo in reklo: Hočem. Nekateré druge so rekle: »Jaz bi rada, toda oče ne pusti.« Zopet druge: »Rada bi stopila v zakonski stan, toda pošteno in sveto.« Le nekaj jih je reklo: »Ne morem.«

Zdaj se boste razšle na vse strani in živele svoje vsakdanje življenje v svojih revnih vasicah. Naj se vaša srca večkrat spomnijo nazaj na dneve duhovnih vaj, da bo tudi v vaših srcih donelo:

Marija, ne pozabi me,
jaz nikdar ne pozabim Te.

Kako smo srečni in veseli.

To je res lepa beseda, zlasti ako jo slišiš iz ust ljudi, ki žive v siromaštvu in pomanjkanju. Priobčujemo pismo jezuita misijonarja p. Kramerja iz Zastrona v državi Oranje. Upamo, da bo marsikdo izmed bralcev po tem pismu potolažen in globoko ginjen.

Eno leto sem tukaj deloval popolnoma sam, zdaj pa sem dobil v pomoč dve sestri iz Aliwal North. Ena uči v šoli, druga vodi gospodinjstvo, kuha, obdeluje vrt itd. Obe pa strežeta bolnikom. Zato sem se pa moral z nebeškim Gospodom vred preseliti iz dosedanje hiše in jo prepustiti sestram. Za silo sem si uredil stanovanje v nekem hlevu.

In vendar smo vsi prav zadovoljni in veseli; saj imamo Gospoda med seboj.

Za silo je sedaj vse urejeno. Toda težko leto je bilo to zame. Moral sem delati skoraj brez pomoči od zore do mraka, pa najpotrebnejšega mi je manjkalo za življenje. Moral sem biti sam vse: zidar, mizar, tesar, vrtnar, kuhar, mežnar, katehist, zdravnik, duhovnik in misijonar. Lepo je bilo, a zelo utrudljivo. Še bi bil vztrajal, toda za misijonsko življenje je bilo bolje, da sem dobil sestre v pomoč. Zdaj se bom mogel bolj posvetiti pravemu duhovnemu pastirstvu.

3. maja je bilo prvo sv. obhajilo otrok. Na binkošti je bil slovesen krst 36 kandidatov, ki so bili na dan svete Trojice prvič pri sv. obhajilu. 4. oktobra pa je prišel škof dr. Demont in birmal 39 novih kristjanov. Tudi na obeh zunanjih postajah je bilo število novih kristjanov nekako toliko.

V kratkem bom začel misijonariti po farmah. Obiskal bom polagoma tisoč raztresenih farm in skušal pri domačinih vpeljati sv. vero ali jo utrditi. To bo težko delo. Pa začetki so že tu, Bogu bodi hvala, on naj doda svoj blagoslov.

Ljubezen do sovražnikov.

Piše sestra Odilija, misijon Mekading, Basutolandija.

Tu je poglavar Soko, mož pri 70 letih in zelo dober katoličan. Rad pride v cerkev in k spovedi in je s tem v lep zgled svojim podložnikom. Ima pa seveda tudi sovražnike, kot vsak, ki dobro dela.

Pred 4 tedni je jezdil v družbi enega samega spremeljevalca k nekemu prekupcu, da bi mu prodal vole. Oba vola je bil že prejšnji dan dal odgnati tja; zato ga je prekupec pričakoval. Pot ga je peljala skozi misijon, kjer se je kot ponavadi ustavil, da obiše cerkev. Potem je jezdil dalje in pri prekupcu dobil že dva moža, znana mu, a mu tudi sovražna, čeprav jima je bil že večkrat v nesreči pomagal. Poglavarjeva žena se je že večkrat čudila, kako da more biti vedno prijazen do ljudi, ki so mu že toliko hudega storili. In vendar je tudi ona bila kristjanka.

Ko je to jutro hotel podati roko v pozdrav možema, je eden teh potegnil samokres in ustrelil proti poglavarju. Ker prvi strel ni zadal, je sprožil še enkrat. Tudi ta strel mu je prodril samo suknjič in se je krogla zarila v na-

sprotno steno. S pomočjo prekupca se je poglavarju posrečilo, da je napadalcu izvil orožje iz rok. V samokresu so bili še trije naboji. V ruvanju je napadalec poglavarja še s palico nekajkrat udaril; kaj hujšega pa ni bilo.

Zamorec z divjo mačko.

Ko je napadalec videl, da se mu je načrt ponesrečil, je zasedel Sokovega konja in odbežal. Toda policija ga je še tisti dan dobila v pest in tudi njegovega tovariša. Zdaj sta oba na varnem.

Prav gotovo je Bog pomagal Soku, da ni bilo hujšega. Naročil je mašo v zahvalo in šel z vso družino k svetemu obhajilu. Drugi teden je pa žena plačala mašo in zopet so vsi šli k sv. obhajilu in še ostali sorodniki. Blagi poglavar pa skuša pomagati ubogim družinam, katerih reditelja morata sedeti v ječi.

Uslišane molitve

na priprošnje služabnice božje Marije Terezije Ledóchowske.

Bil sem pred težavnim izpitom. Nisem mogel biti navzoč pri vseh predavanjih, ki so se vrh tega vršili v tujem jeziku. To je bilo zame zelo neugodno. Zelo me je skrbelo, kako bo. Pa sem se zatekel k pokojni ustanoviteljici Mariji Tereziji Ledóchowski, ki je v življenju posebno častila Sv. Duha. In glej: Izkušnjo sem prav dobro napravil. Pa tudi sicer mi je pokojnica že neštetokrat pomagala.

R. J. v M.

Pljučni katar me je bil tako zdelal, da od leta 1929 nisem bila sposobna za nobeno poljsko delo. Zdravila mi niso nič pomagala. V svoji stiski sem se zaupljivo obrnila do grofice Marije Terezije Ledóchowske in jo prosila za zdravje. Res mi je pomagala. Pozimi sem si popolnoma opomogla. Toda v prvi pomladi sem se zelo prehladila, da sem morala v posteljo. V prsih me je bolelo in bala sem se, da se več let ne bom pozdravila. Imela sem hudo vročino. Obrnila sem se zopet do Marije Terezije in jo prosila, naj mi pomaga, četudi ne morem z denarjem podpirati misijonov, ker sem tako revna. In bilo mi je, ko da čujem nek glas: »Že vnaprej daruj za misijone vsa težka dela, ki te čakajo, pa boš ozdravela.« Z veseljem sem to storila. Zdravje se mi je hitro začelo vračati, danes sem popolnoma zdrava. Vsako težko delo na polju lahko delam in se nič posebno ne utrudim. Mnogi se mi čudijo, da sem tako pri moči, a jaz vem, da se imam za to zahvaliti pokojni Mariji Tereziji Ledóchowski.

Naročnica »Odmeva«.

Zahvaljujem se služabnici božji Mariji Tereziji Ledóchowski za dobljeno zdravje. Hudo sem trpela od revmatizma, pa sem se z zaupanjem obrnila do služabnice božje in sem bila uslišana. Še nadalje se ji priporočam.

M. F., Leskovec.

Iskrena zahvala služabnici božji Mariji Tereziji za prejeto milost in prosim javne objave.

U. in M., C.

V zahvalo služabnici božji Mariji Tereziji za dobljeno uslišanje pošiljam misijonski dar in prosim objave v »Odmevu«.

M. S., Knežak.

Prisrčno se zahvalim služabnici božji za uslišane prošnje. V zahvalo pošiljam botrinski dar zamorčku.

R. F., Trebačevo.

Zahvalim se služabnici božji Mariji Tereziji za pomoč v važni zadevi in pošiljam majhen dar.

A. K., Ptuj.

Prosila sem z zaupanjem Marijo Terezijo Ledóchowsko in moja prošnja je bila uslišana. Prosim, da se moja zahvala objavi v »Odmevu«. Vsem priporočam, da se v svojih zadevah zaupno obrnejo do služabnice božje Marije Terezije.

M. U., Škofja Loka.

Zahvalim se Mariji Tereziji Ledóchowski za večkratno uslišanje in pošiljam v zahvalo dar.

K. H., Brezovica.

Služabnici božji Mariji Tereziji Ledóchowski se javno zahvaljujem za prejeto uslišanje. Še nadalje se ji priporočam v vseh važnih zadevah ter prosim javne objave.

J. Z., Slivnica.

Prisrčno se zahvalim služabnici božji Mariji Tereziji za dobljeno službo. Darujem v zahvalo botrinski dar zamorčku.

M. Z., Rudno.

Imela sem hude bolečine v ustih. Klicala sem na pomoč služabnico božjo Marijo Terezijo ter ji obljubila javno zahvalo, če bi ozdravela in bila uslišana. Res sem bila uslišana, zato se ji javno zahvalim.

M. Konjar.

V štirih važnih zadevah sem se zatekla za pomoč do služabnice božje Marije Terezije in bila uslišana. A. P., Gajnič.

Iskreno se zahvalim služabnici božji Mariji Tereziji za uslišanje v važnih zadevah. M. M.

Iskreno se zahvalim služabnici božji Mariji Tereziji zaboljšanje noge mojega očeta in se ji še nadalje priporočam. N. J.

Služabnici božji Mariji Tereziji Ledóchowski se priporočajo: M. T., Škofja Loka, za ljubo zdravje. — A. S., Uršna sela, v dveh zelo važnih zadevah. — F. K., Or., za ljubo zdravje in v raznih važnih zadevah. — Š. J., Rečica, za pomoč v neki mučni in važni zadevi.

Naša kronika.

Ljubljana, 8. septembra. Zvečer slavnost v čast sv. Petru Klaverju v jezuitski cerkvi sv. Jožefa. Slavnostno pridigo je imel preč. o. Janez Pristov D. J., že dolgo vrsto let prijatelj naše družbe. S toplimi besedami je g. govornik kazal na zgled velikega apostola zamorcev in učil, kako naj bi pri velikem misijonskem delu vsi sodelovali, bodisi z molitvijo, gmotnimi darovi ali z žrtvijo samega sebe. Moliti more vsakdo. Nihče ne sme manjkati v vrstah, ki molijo za misijone. V mnogih krajih črnega dela sveta, posebno v osrednji Afriki, vera kar zmagoslavno prodira. Število misijonarjev pa je sorazmerno majhno in ne zmore velikega misijonskega dela. Podpirajmo jih z molitvijo! — Dragi bralci »Odmeva iz Afrike« poznajo potrebe misijonarjev: zidanje cerkva in šol; podpora črnih katehistov in učiteljev, ki sicer z veseljem prinašajo vsakovrstne žrtve, vendar pa morajo tudi oni imeti najpotrebnejše za življenje. Kje naj misijonarji vzamejo sredstev, da bodo vse te naprave vzdrževali in krili še mnogo drugih misijonskih potreb? Katoličani v domovini jim moramo pomagati in vsakdo prispevati svoj darček. V vseh potrebah iščejo zamorci pomoči v misijonu. Misijonarju krvavi srce, ker mu manjka sredstev, da bi lajšal bedo. Najodličnejša pomoč misijonom pa je žrtvovanje samega sebe: poklic misijonarja, ki gre v misijonske dežele in se popolnoma posveti rešitvi duš po zgledu sv. Petra Klaverja; ali pa žrtvovanje samega sebe tako, da posveti svoje življenje pomožnemu misijonskemu delu v domovini. Poleg pravega misijonskega poklica je namreč še pomožno misijonsko delo, kot ga vrši Družba sv. Petra Klaverja. Sorazmerno z misijonskim napredkom v Afriki, kjer rastejo vedno nove krščanske srenje, bi se moralo tudi pomožno misijonsko delo v domovini podvojiti in potrojiti. V Družbi sv. Petra Klaverja najdejo posebno gospodične z višjo šolsko izobrazbo obširno polje za udejstvovanje svoje misijonske gorečnosti. Vse svoje talente morejo posvetiti rešitvi duš in širjenju božjega kraljestva. Hodijo po stopinjah svoje ustanoviteljice, ki je misijonskemu delu dala sebe in vse svoje imetje. Marija Terezija Ledóchowska, potomka plemenite poljske rodbine, visoko izobražena in nadarjena, je zapustila dvor nadvojvodinje Toskanske, kjer je imela častno mesto dvorne dame, da se popolnoma in nedeljeno posveti službi afriških misijonov. Po vseh krajih je Marija Terezija imela misijonska predavanja, tudi v Ljubljani. Pisala je knjižice in liste; pričela je izdajati mesečnik »Odmev iz Afrike« in »Zamorčeka«. Njene duhovne hčere to delo nadaljujejo in misijonarjem gmotno pomagajo, kjer le morejo. Tudi v Ljubljani imajo svoj dom tam blizu cerkve Srca Jezusovega. Tudi dekleta z navadno šolsko izobrazbo

se prijazno sprejemajo, da pomagajo pri hišnih in drugih misijon-skih opravilih.

Na številne poslušalce so napravile vnete besede g. govornika globok vtis. To so dokazali velikodušni darovi pri darovanju v cerkvi, kakor tudi pri cerkvenih vratih, kjer so si lahko kupili misijonske časopise. Po pridigi so se pele lavretanske litanije. Blagoslov z Najsvetejšim je zaključil lepo misijonsko slavnost. Tudi naslednji dan 9. septembra, ko smo obhajali god našega velikega patrona z daritvijo slovesne sv. maše, je marsikdo daroval za misijone.

S prisrčno zahvalo smo prosili božjega blagoslova vsem, ki so pri lepi misijonski pobožnosti na katerikoli način pomagali.

»Žeja me po ljubezni mojih stvari. Serafi in svetniki me tako ljubijo, njih ljubezen je čistejša in popolnejša... V nebesih mi ne manjka ljubezni, a iščem jo na zemlji, ker na zemlji vsak po svoji volji ljubi. Nevesta moja, imam po človeško čuteče srce in ljubim ljudi, ker so moji bratje; dà, ljudje so moji bratje...«

Besede Jezusove sestri Benigni Konsolati.

POPOLNI ODPUSTEK

za člane Družbe sv. Petra Klaverja pod navadnimi pogoji:

dne 21. decembra, sv. Tomaž, apostol;

dne 27. decembra, sv. Janez, apostol in evangelist.

Kazalo.

Uvodniki in sestavki.		Hčerke Marije Terezije, škof	
Novoletno voščilo	2	Guillemé	12
Velesila molitve	50	Potreba uči moliti, p. Tomaka	17
Gospod, pošlji delavcev v svoj		Napredek vsepovsod, škof Hu-	
vinograd	65	wiler	19
Iz Vatikana	97	Nov misijon, p. Jožef	20
Sveti oče kliče	98	Prve zamorske servitinke,	
Enciklika o duhovništvu	129	msgr. Migliorini	21
O Bog, pomnoži nam vero!	146	Praznovanje sv. Neže, p. Oton	21
Za mesec vernih duš	161	Naši prvi vtisi, s. Ahilea	23
Misijonski dopisi in povesti.		Misijonsko delo v deželi Ora-	
Moj najlepši božič, p. Devalle	3	nje, p. Karl	25
Petdeset župnij brez taber-		Marija jo je spreobrnila, s.	
naklja, p. Benedikt	5	Menehulda	26
Cerkev iz bambusa, p. Jacobs	6	Rešimo mladino, škof Huwiler	33
Kdo stanuje v okrogli hišici	6	Božji sli, škof Byrne	35
Vaše plačilo bo obilno v ne-	6	Lepo napredujemo, br. Val.	
besih	9	Poznič	35
Zaupajoč v božjo Previdnost,		En sam misijon, p. Spreken	36
p. Coenen	10	Križ ob poti, s. Humberta	38
V stiski pred levi, p. Fer-		Štiri do petkrat več, škof	
dinand	11	Morin	40
		Nekaj mojih težav in izku-	
		šenj, p. Damaz	40

Duše žrtve	42	Zdravila in zdravljenje v misijonu, p. Richet	138
Kamnati zvon	43	Duhovne vaje sredi Afrike, p. Jožef	140
Svetinja sv. Benedikta, s. Tarzila	44	Značilen dogodek, p. Justin	141
Iz osrednje Angole, br. Krizostom	50	Otroci božji bi radi bili, škof Lacoursiere	146
Otrok spreobrnil očeta, s. Ksaverija Lesjak	52	Samostan svete Terezije, s. Agata	148
Trinajst let misijonskega dela, p. Amond	55	Skrbi zamorskega duhovnika, p. Monlero	150
Princi in princezinje se spreobračajo, p. Denis	56	Zamorčki pomagajo zidati, s. Frančiška	152
† Julij Torrend, D. J.	57	Neizmerno dobrega, p. De Duc	153
Boj malikom . 60, 75, 91, 105	70	Vsak začetek je težak	154
Zetev je zrela, p. Ruper	70	Za matere in otroke, s. Ponsonet	155
Priprava na veliki dan	70	Marija Terezija pri zamorskem kralju, p. Valat	157
Iz uršulinskega samostana Krugersdorp, s. Ksaverija Lesjak	73, 89	Šola, nje skrb in veselje	162
Božji blagoslov nad ozemljem Ruande, škof Classe	82	Na misijonskem potovanju	163
Še vedno trpimo lakoto, msgr. Keiling	84	Za Gospoda, p. Ožbalt	166
Misijon svetega Antona, p. Jacobs	84	Iskrena zahvala dobrotnikom, s. Frančiška	168
Mučenec Karl Luanga, p. Lasebure	86	Črne sestre naše pomočnice, s. Evfemija	168
Z avtom	91	Pota božje Previdnosti, p. Bertolin	170
Naša šola	98	Smile, mali neznanec, s. Salezija	172
Zopet nova šola	100	Le Bogu se imamo zahvaliti	177
Kako Jezus dobro želi nam in našim zamorcem	102	Cerkvena zgodovina	178
Prvi vtisi iz misijona, p. Froch	103	Še se bo množilo število	179
Pomanjkanje duhovnikov, škof Vogt	105	Lepa verska prireditve	179
Evharistično slavlje v Južni Afriki	113	Prve duhovne vaje Marijinih hčera	184
Procesija gobavcev	114	Ljubezen do sovražnikov	188
Nazadovanje. — Zakaj?, p. Borra	115	Kratki misijonski dopisi	
Naš seminar za črne učiteljice, p. Pendlebury	116	14, 25, 45, 78, 94, 122, 143, 156	
Črne sestre so nam v veliko pomoč, sv. Evfemija	119	Razno.	
Prvi znaki poklica za redovni stan, s. Ivana	120	Sveta noč (pesem)	1
Velika izguba za misijone	122	Jezus, moja ljubezen (pesem)	81
Zadnja afriška pošta	125	Iskre . 15, 31, 64, 80, 96, 158, 176	
Trdo delo, p. Jäger	131	Uslišane molitve na priprošnjo služabnice božje Marije Terezije Ledóchowske 16, 29, 46, 61, 79, 95, 109, 125, 159, 175	
Iz uršulinskega misijona v Južni Afriki, s. Ks. Lesjak	133	Boter zamorčku	32
Ubog podeželski misijonar	137	Objava, ki sem jo obljubila	77

Ponatis člankov iz „Odmeva iz Afrike“ ni dovoljen, ponatis misijonskih pism in poročil le z natančnim podatkom virov. Predstavniki in lastniki lista Družba sv. Petra Klaverja v Ljubljani.

Odgovorni urednik: Jože Košček, Ljubljana.
Za Jugoslovansko tiskarno v Ljubljani: K. Čeč.

Toplo priporočamo podporo
zamorskih katehistov

Katehist je desna roka misijonarja. Česar misijonar ne zmore, to izvrši zamorski katehist. Hodi od vasi do vasi, iz kraja v kraj in poučuje zamorcee ter jih pripravlja na sv. krst. Krsti mnogo otrok in bolnikov v smrtni nevarnosti. Domačin katehist pozna jezik in običaje zamorcev ter jih veliko laže pridobi za sv. vero.

Vzdrževanje katehista znaša mesečno 100 din ali 1200 dinarjev letno. Komur dovolijo sredstva, svetujemo, da posinovi takega zamorskega katehista. Darove v ta namen hvaležno sprejema: Družba sv. Petra Klaverja, Ljubljana, Metelkova ulica 1.

**Usakdo lafko postane
podpornik ali podpornica**

Družbe sv. Petra Klaverja, če prispeva letno skromni znesek 5 din (3 lit, 1 šil.). Tako boš imel tudi delež pri vsem dobrem, kar stori Družba sv. Petra Klaverja, ki zasleduje najvažnejši namen: rešitev duš, spreobrnjenje poganov, rešitev zamorskih sužnjev.

Pošlji poleg letnega zneska tudi svoje ime in natančen naslov. Nato dobiš sprejemno podobico. Naslov glej na 2. strani ovitka.

Lepa priložnost pomagati misijonom se vam nudi s tem, da širite in naročate:

Klaverjev misijonski koledar 1938.

1 izvod stane 5 din.

Misijonski koledarček za mladino 1938.

1 izvod stane 5 din.

Kdor naroči 10 izvodov skupaj, dobi enega v dar.

Jaslice v domu sester.